

Moj dobri prijatelj sveti Josemaria

Libanonski svećenik Fadi Sarkis nikada nije upoznao svetog Josemariju, no kaže da su postali veliki prijatelji. Otac Sarkis, koji živi u Beirutu, član je Društva Svetog Križa.

22.10.2018.

Svećenici u Libanonu i općenito na Bliskom istoku oslovljavaju se izrazom *Abuna*. Arapska riječ koja znači „naš otac“ izražava bliskost pastira svome narodu. *Abuna* Fadi Sarkis rođen je u malom selu u

Libanonskoj regiji Chofu, južno od glavnog grada, u blizini Sidona. Odrastao je u duboko kršćanskoj obitelji u maronitskom katoličkom obredu, jednom od najuobičajenijih obreda u Libanonu. Od mladosti je osjećao da Bog upravlja njegovim putovima. U svjedočanstvu koje slijedi, govori nam o tome kako je otkrio svoj poziv za svećeništvo usred libanonskog civilnog rata.

Pastir svom narodu

„Od svog djetinjstva sam bio opčinjen životom Isusa i oduvijek sam osjećao veliku posvećenost svetim Sakramentima. Kada mi je bilo deset godina, imao sam ozbiljnu nesreću i liječnici su rekli mojim roditeljima da ne mogu ništa više učiniti za mene. Svi su očekivali da ću umrijeti. Tjedan dana bio sam u komi i konačno se probudio na zvuk obližnjih crkvenih zvona. Jedan od mojih ujaka rekao je mojoj majci:

'Nitko nije mislio da će Fadi ponovo biti ovdje s nama! Sigurno Bog ima neki plan za njega.' Kada sam to čuo, počeo sam se pitati što Bog želi od moga života.“

„Naposljetku sam, kada sam bio dovoljno star, ušao u sjemenište. Oduvijek sam vjerovao da moj poziv potječe od molitava časne sestre koja je 30 godina posjećivala župe Sidona moleći posebno za svećenička zvanja.“

"Kada sam imao 22 godine, morao sam odlučiti želim li izabrati put celibata ili svećenika koji su se ženili jer je tu odluku trebalo donijeti prije primanja Sakramenta Reda.“ (u istočnokatoličkim crkvama sakrament Svetog Reda daje se također i oženjenim muškarcima)

Zatražio sam za godinu dana za razmišljanje i tijekom te godine otkrio važnost potpunog posvećenja župi kako sam doživio izvanredno

iskustvo tijekom teškog civilnog rata. Uvidio sam da je potreban svećenik u potpunosti posvećen službi. Stoga sam odlučio vratiti se u sjemenište i posvetiti se isključivo svećeništvu.“

Sarkis je zaređen za đakona 28. lipnja 1988. godine, a za svećenika 1. listopada iste godine. Mladu Misu slavio je 2. listopada 1988. te kasnije otkrio da se taj dan poklapao s datumom 60 godišnjice osnutka Opusa Dei.

Otet i pušten

Prvi mjeseci svećeništva nisu bili laki. Libanon je bio u posljednjim godinama rata i mladi je svećenik bio otet devet mjeseci nakon ređenja.

„U početku sam mislio da je Bog od mene želio samo tih 9 mjeseci svećeništva. Zahvalio sam za sve u mom životu i čekao trenutak svoga smaknuća.“

Zašto je bio otet? „Bio sam mlad svećenik i vrlo entuzijastičan. Organizirao sam mnoge aktivnosti za obitelji i mlade. Možda nisu bili navikli na takvog svećenika na tom području.“

No, naposljetku je oslobođen i vraćen svojem redovnom svećeničkom radu. Njegov ga je otac savjetovao da se preseli u drugo mjesto: „Mudar si čovjek ne dopušta da bude kušan dvaput.“ No njegova ga je majka ohrabivala da ostane: „Ne sine moj, radi svoj posao i neka te čuva Bog. No, nemoj se nepotrebno izlagati opasnosti i ne ostavljaj svoj narod sam jer te treba.“

Sarkis je nastavio svoju službu u župi u Sidonu naredne tri godine te kasnije otputovao u Francusku na specijalizaciju iz pastoralne teologije. Potom se vratio u Sidonsku biskupiju i bio imenovan za glavnog tajnika do 2006. Danas je župni svećenik u

Choufu i predaje religiju u školi bejrutske biskupije.

Otkrivanje svetog Josemarije

„Znao sam za Opus Dei puno prije nego što su prvi članovi stigli u Libanon. Godine 1986. moj mi je rođak rekao da je bio polaznik njihovih aktivnosti na formaciji u Italiji. Dvanaest godina kasnije, 1998., neki mladi Španjolci koji su također kršćansku formaciju primili u Djelu došli su u našu župu. Ostali su s nama deset dana pomažući nam ponovno izgraditi seosku crkvu.

„Ubrzo nakon toga u nekoliko je navrata u posjet biskupu Marionita došao svećenik Prelature. Uvijek je ostavio nekoliko slika s molitvama svetom Jesemariji na mom stolu, no ja sam ih pospremao u biskupovu ladicu bez previše razmišljanja.“

„Devet godina kasnije, kada sam započeo svoj pastoralni rad u

Beirutu, primio sam poziv od tog svećenika. Nakon nekoliko dana došao me posjetiti u školi gdje sam radio i od tog trenutka često smo razgovarali. Na jednom od tih sastanaka zamolio me da lektoriram predgovor knjige *Ususret Kristu* koja je nedavno prevedena na arapski. Prihvatio sam. Nakon toga zamolio me da lektoriram prvo poglavlje, i to sam učinio. Tada mi je rekao: 'Iskreno, trebam te da mi pomogneš lektorirati cijelu knjigu.' Pristao sam budući je počinjalo ljeto i imao sam manje posla.“

Čitajući knjigu, *Abuna Sarkis* je otkrio „posebnu svećeničku osobnost svetog Josemarije Escriva koji je obasjao Crkvu velikim svjetlima kad je riječ o traženju svetosti u svakodnevnom životu.“

Abuna Sarkis kaže da su „mnogi sveti učinili velike stvari za Crkvu, no ono što izdvaja svetog Josemariju je

činjenica da je ljude podsjetio na važnost posvećenja njihovih svakodnevnih života. I osobno sam iskusio potrebu za takvim čim u svom životu, a njegov nauk je dao izraz za ono u što sam već vjerovao u svom srcu. To je nešto što je teško opisati.

„Josemaria me utvrdio u uvjerenju u koje sam već vjerovao i prakticirao ga premda su to bile ideje koje sam držao u sebi. Kada sam otkrio da svetac govori o tome i poučava ovu jednostavnu i plodnu duhovnost, to me još više utvrdilo u ovom uvjerenju i odlučio sam slijediti stope svetca svakodnevnog života.“

Među uvjerenjima potvrđenim u životu *Abuna* Sarkisa bilo je i središte Svete Euharistije i važnost moljenja Krunice, mjesečna duhovna obnova, čitanje duhovne literature i život reda u duhovnom životu, kao i važnost sakramenta Svete Ispovjedi.

„Ovo su divne stvari koje pomažu dušama da hodaju sigurno, a da se ne izgube.“ Duh Opusa Dei pomogao mu je u njegovom svećeničkom životu i odlučio je zatražiti primanje u svećeničko Društvo Svetog Križa.

„Kada pogledam na neke stvari iz života svetog Josemarije, osjećam se kao da se gledam u ogledalu.“
Primjerice, među inim, ozbiljna nesreća u njegovom djetinjstvu, središnje mjesto Euharistije u njegovom životu, rad s raspelom na stolu kako bi se zadržala prisutnost Božja.

„Sve je počelo sa sličicom s molitvom, potom poglavljem u knjizi. Nakon toga sam krenuo dublje u duh i otkrio neopisivu stvarnost prepuštanja vođenju božanskog očinstva.“

Abuna Fadi naglašava da svećeničko Društvo Svetog Križa „ima samo

jednu zadaću - pomagati duhovni
život svećenika.“

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/moj-dobri-
prijatelj-sveti-josemaria/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/moj-dobri-prijatelj-sveti-josemaria/) (6.08.2025.)